

[Socialministeren.]

maatte forefindes Udgifter, som er ulovligt ydet, maa denne ulovligt ydede Hjælp afholdes endeligt af Kommunen uden Adgang til Refusion af nogen Art.

Det ærede Medlem erkendte, at den summariske Sammenligning mellem Fattig- og Hjælpekassehjælp i Aarene forud for Socialreformens Gennemførelse og nu, som han havde foretaget, vanskeligt lader sig foretage, idet man, som jeg for mit Vedkommende tidligere har fremhævet, i 1931—32 og navnlig 1932—33 og 1933—34 har haft store Udgifter i Anledning af Kriselovgivningen. Den Nedgang i de samlede Udgifter, som er sket siden 1932—33 og 1933—34, skyldes naturligvis den Nedgang i Arbejdsløsheden, som har fundet Sted. Naar der nu til Kommune- og Fattighjælp betales større Beløb, end der forud for Krisen, f. Eks. i 1930—31, betales i egentlig Fattig- og Hjælpekassehjælp, saa hænger dette paa den anden Side i det store og hele sammen med, at Arbejdsløsheden nu er betydeligt større end dengang. Arbejdsløsheden i 1936—37 ligger saaledes 41 pCt. over Arbejdsløsheden i 1930—31. Baade Stigningen siden 1930—31 og Nedgangen siden 1932—33 og 1933—34 er derfor i første Række et Resultat af Bevægelserne i Arbejdsløsheden. Det er derfor ikke muligt paa Basis af en summarisk Sammenligning af disse forskellige Tal at rette nogen saglig Kritik mod den bestaaende sociale Lovgivning eller dennes Administration.

Det ærede Medlem gik dernæst over til at omtale nogle Kommuner, der havde udbetalt meget ringe Beløb som Kommunehjælp med Tab af Valgret i Forhold til de Beløb, som er udbetalt uden Tab af Valgret. De citerede Tal er naturligvis rigtige og fører, isoleret betragtet, netop til det af det ærede Medlem ønskede Resultat, men jeg maa dog henstille til det ærede Medlem og andre, der ønsker at behandle disse Emner, at fordybe sig lidt mere i det benyttede Talmateriale. Man behøver blot at se paa Tallene i næste Kolonne i Oversigten, Statistiske Meddelelser, 4de Række, 103de Bind, 1ste Hæfte, saa vil man se, at de af det ærede Medlem fremdragne Kommuner som Fattighjælp har udbetalt endog meget betydelige Beløb. Det er efter de hidtil gjorte Erfaringer ikke usandsynligt, at en Del af den Hjælp, som er konteret som Fattighjælp, i Virkeligheden burde været konteret som Kommunehjælp med Tab af Valgret, men dette Forhold ændrer ikke ved den Kendsgerning, at man, naar man vil drage en

Sammenligning mellem de Understøttelser, der ydes med og uden Valgrets Fortabelse, ikke kan sammenligne Tallene for Kommunehjælp uden Valgrets Fortabelse alene med de tilsvarende Tal for Hjælp med Valgrets Fortabelse, men yderligere maa regne med Tallene under „Fattighjælp“. I øvrigt forholder det sig jo saadan, at der navnlig i de første Aar efter Socialreformens Gennemførelse i adskillige Kommuners Administration ikke var den Fasthed i Ledelsen af de sociale Kontorers Regnskabsvæsen og heller ikke i selve de Systemer, man arbejdede efter med Hensyn til, om Ansøgere skulde have Kommunehjælp med Fattighjælps Virkning eller ren Fattighjælp, som siden den Tid er blevet skabt, og derfor er man heller ikke saa godt i Stand til at anvende disse Tal fra de første Aar netop paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen omtalte min Stilling til Bestemmelsen i § 4, Stk. 4, i Forslaget om Ændring af Forsorgsloven, som gaar ud paa, at saafremt en Kommune under en Konflikt mellem Kommunen og dennes Arbejdere anviser en ikke konfliktberørt Arbejder Arbejde for Kommunen og Arbejderen nægter at tage Arbejdet, skal enhver Hjælp, der ydes Arbejderen, medføre Retsvirkning, og nævnte, at Baggrunden for den foreslaaede Regel er de Arbejdskonflikter, der har været i Tølløse Kommune og i Hvirring-Hornborg Kommune. Jeg skal kort gøre Rede for de nævnte Tilfælde, idet jeg i øvrigt i vid Udstrækning henviser til den Redegørelse, der er givet i den af det ærede Medlem citerede Skrivelse fra Socialministeriet til Sogne- raadsforeningerne af 19. September 1935. Det drejer sig om Socialministeriets Afgørelser af 31. Januar og 9. August 1935 til de sociale Udvalg, henholdsvis i Tølløse Kommune og i Hvirring-Hornborg Kommune, hvorefter de paagældende Kommuner ikke har været berettigede til at yde Understøttelse med Fattighjælps Virkning til Medlemmer af henholdsvis Dansk Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbunders Raskmølle-Afdeling under en af de paagældende Fagforbund iværksat Strejke over for de nævnte Kommuner.

Der var i disse Sager to Problemer. For det første, hvilket Grundlag der er for Anvendelse af Bestemmelsen i Forsorgslovens § 307, Stk. 4. Socialministeriet har herom udtalt, at der efter Ministeriets Formening ingen Tvivl er om, at det maa være en Betingelse for Anvendelse af Forsorgslovens § 307, Stk. 4, at paagældende Personer i Henhold til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17,